

CAO News 8

Horolezecký časopis severočeského regionu

VYDÁVÁ HOROLEZECKÝ ODDÍL CAO DĚČÍN

Ročník 2, číslo 8

Srpen 2000

MIMO NEBEZPEČÍ

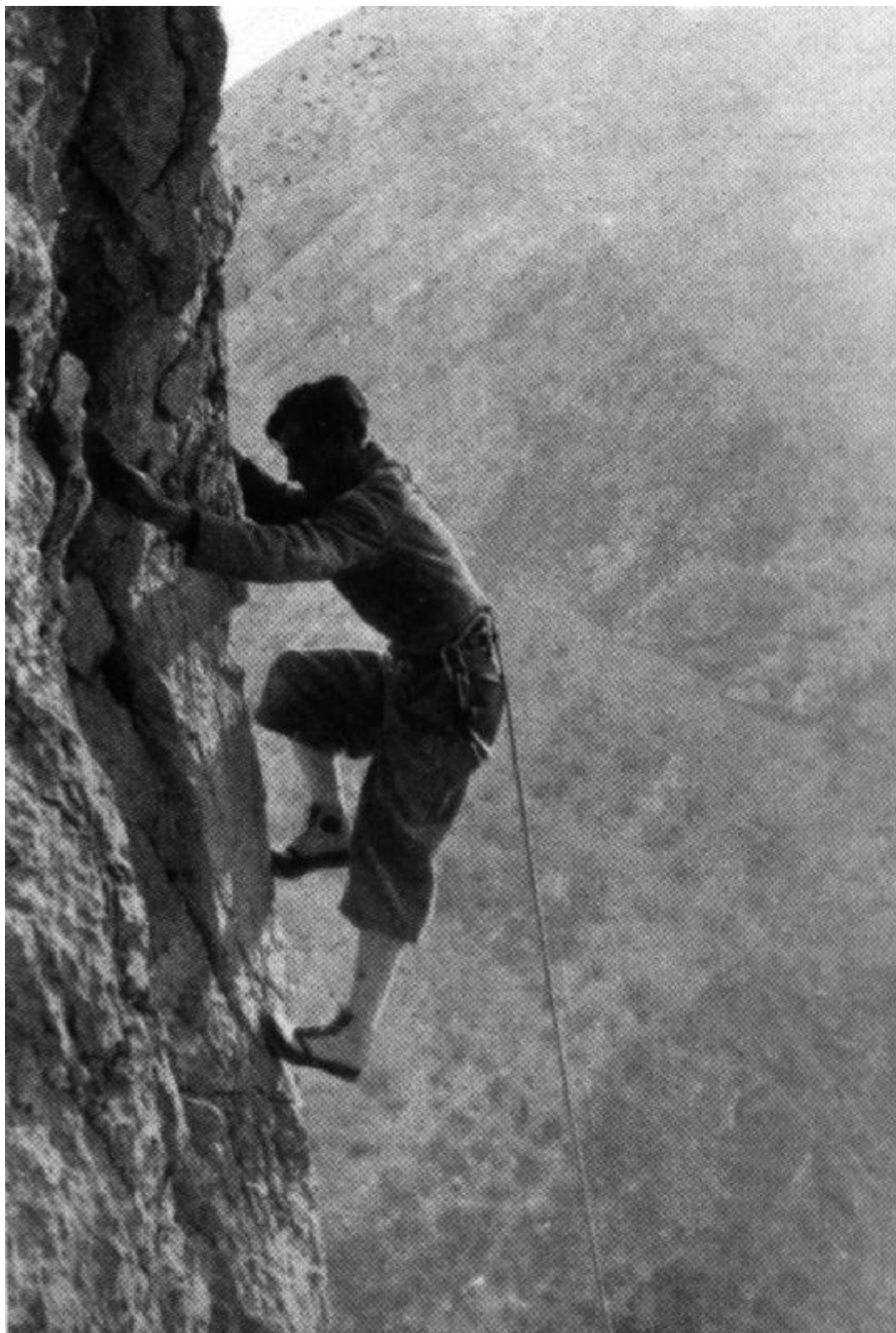
Kurt
Diemberger

„Víte, proč
lezete?”

Ne. Na tuto
otázku nelze
odpovědět. Je
zodpovězena tím,
co děláte:
Tvoříte. Myslíte.
Cítíte se šťastný.
Cítíte přátelství
někoho druhého.
Je to prostě život
a vy jej
prožíváte...“

V tomto čísle

- ✓ Co nového v CAO Děčín
- ✓ Víkend s Ůtzikem
- ✓ Wildspitze podruhé
- ✓ Der Berg ruft!
- ✓ Jó, to jsem ještě pil
- ✓ Vysoké Tatry
- ✓ Střípky
- ✓ Výročí
- ✓ Pozvánka na sportovní akce
- ✓ Okénko HK Varnsdorf
- ✓ Čeká nás a další...

Emilio Comici, Dolomity 1934

Co nového v CAO Děčín?

Informace z oddílového dění.

Jiří Chára
Předseda CAO Děčín

Prázdniny vrcholí. Oddílovou schůzi měl tentokrát řídit Jirka Kudrnáč, protože Chára odjel do Českého ráje na dovolenou. Na schůzi však přišel jako poslední... Neproběhla ani redakční rada, Zippich nevydržel a odešel.

Protože příští schůze CAO Děčín vychází do termínu hlavní oddílové akce, posouvá se její konání až na nejbližší středu, tedy na 13.9.2000 v pravidelném čase na pravidelném místě.

Oddíl opět hodně cestoval. Hned dvakrát se část lezců vydala do Ötztálských Alp – nejprve sami muži, podruhé i s manželkami. V obou případech vystoupili na nejvyšší vrchol této oblasti Wildspitze 3.772 m. Milan Špatenka si vytvořil nový výškový rekord.

Navštívili jsme také Vysoké Tatry. Hokejka sice nevyšla, ale i tak se vylezlo dost pěkných a hodnotných cest.

Lezli jsme Ádru, na Kletci, na Suškách, na Zeleném vrchu, v Příhrazech a samozřejmě i v „našich“ oblastech – v Labáku, Tisé, Rájci a Ostrově.

Srpen dopřál přechodně trochu klidu našim strojům – horská kola povětšinou sloužila pouze jako vynikající dopravní prostředek. Příští měsíc bychom měli opět trochu změřit síly v podzimních oddílových časovkách (viz dále).

Blížící se „babí léto“ slibuje velké množství akcí. Společně s HO Spartak Ústí nad Labem jede část oddílu do Švýcarska na Eiger, v prvním týdnu v září odjíždí expediční vozidla na týden do Dolomit a v plánu jsou další alpské kopce na kratší výjezdy.

Letošní léto zatím nebylo nic moc. Snad se druhá půle povede víc.

Víkend s Ötzikem

Petr Štěpán
CAO Děčín

Je a s i konec léta. Muž atletické postavy, sto šedesát centimetrů vysoký, ve věku mezi 25 – 40 let pomalu sestupuje po zasněženém úbočí hory. Ta hora se dnes jmenuje Finallspitze 3.516 m. Stojí na hranici mezi Rakouskem a Itálií. To muž tehdy nemohl vědět a ani ho to příliš nezajímalo. Měl jiné starosti, jak ulovit lišku a nakrmit se, jak vydělat kůži a obléci se.

Na sobě má tři vrstvy oblečení, je připraven na mrazivé počasí. Na nohou má dobře zateplené boty, široký opasek, legíny, kožich, kabát a čepici vyrobenou z medvědí kůže. U sebe má toulec plný šípů, měděnou sekýru s rukojetí, batoh s dřevěnou krosnou, dvě nádoby vyrobené z kůry. V jedné z nich je uhlí. Také má opasek s malou taštičkou na menší pomůcky, jako je křemen a podobně. Na těle má tetování.

Náhle začíná foukat silný vítr od severu, počasí se zhoršuje, poletuje sníh. Muž se snaží dostat do doliny. Sbíhá po zledovatělých kamenech. Smeká se mu noha a padá do kamenné rokle, s dírou v hlavě se plazí po ledovci. Pod velkým kamenem zůstává ležet a pomalu

Takto byl „Ledový muž“ nebo také Ötzik nalezen. Tělo bylo zcela zalité v ledu. (zdroj i-net)

z něj uchází život, příroda ho milosrdně přikrývá sněhovou peřinou a připravuje ho na spánek, který bude trvat pět a půl tisíce let.

V neděli dne 19. září roku 1991 manželé Erika a Helmut Simonovi z Norinberka probudili muže z ledovce, našli jeho mrtvolu téměř ve stavu, jak zalehl před tisíci lety.

Led již částečně odtál - Ötzik se setkává s dvacátým stoletím...

V sobotu 5.7.2000 CAO Děčín ve složení Kudrnáč, Špatenka, Štěpán stojí pod okapem infostřediska ve vesnici Vent v Ötztálských Alpách. Kosí takovou silou, že se cesty mění v potoky. Čekáme na dvanáctou, podle pána Boha na jedenáctou, která rozhodne. Také jo. Kostelík odbíjí dvanáct (jedenáct), přestává pršet a my vyrazíme na Breslauer Hütte 2.840 m.

Kolem druhé hodiny jsme na chatě. Nocleh stojí 160 šilinků, na průkazky dostáváme poloviční slevu. Neprší, tak vystupujem na Urkandkolm 3.140 m.

Ráno je zataženo, poletuje sníh. Vycházíme na túru, protože cíl této akce je vystoupit na vrchol Wildspitze 3.772 m. Přecházíme Mitterkraener a pod sedlem Mitterkarjoch doháníme konvoje, které vyšly před námi, výstup se zpomaluje. Skupiny před námi prošlapují stopu, přes noc napadlo třicet cm sněhu. Však se také začínají vysypávat žleby.

Krok za krokem stoupáme. Goráčová bunda, boty Alaska gore, myslím na Ötziho „Muže z ledovce“, jak asi stoupal on v botách z kůže a v čepici z medvěda.

Na vrcholu jsme v půl jedenácté, mrzne a fouká vítr. U kříže se fotíme, Milan Špatenka má výškový rekord. Ještě ten den sestupujeme do Ventu a odjíždíme do Tumpenu, asi dvacet km. Kempujeme pod Engelswand, příjemná lezecká stěna. Padesát vynýtovaných cest, jedna až tři délky. Lezeme celé dopoledne, sem tam poprchává. Nad námi jsou převisy, tak jsme v pohodě.

Hory jsou v mlze. Stále mi nejde do hlavy ten Ötzik, moje goráčové boty od Hudyho a ty jeho trepky.

Byl to tvrdý chlapík.

Wildspitze podruhé

Jiří Kudrnáč
CAO Děčín

Dalo by se říct, že Wildspitze (3.774 m) se stala oddílovou horou CAO, alespoň pro část lezců se zájmy o VHT. Tentokrát jsme vyrazili v pátek dopoledne 11.8. Počasí bylo super, a tak jsme hned v sobotu ráno vyrazili směrem Breslauer hutte (2.900 m). Zamluvili jsme si nocleh a po krátké pauze vyrazili směr vrchol. Šlo to docela dobře, pouze sníh byl velmi rozbředlý, a tak někteří jedinci bez kožených bot měli brzo rybník v ponožkách.

Při stoupaní žlabem do sedla (nejnáročnější část výstupu) bylo již nesnesitelné vedro. I když s námi šli dámy – manželky některých nových adeptů lezení v horách, dosáhli jsme vrcholu Wildspitze v docela slušném čase.

Byl super výhled – fakt bomba. Akorát nad Švýcarskem se chystala nějaká bouřka, a tak jsme po 45 minutách oslav na vrcholu utíkali dolů. Ten úprk byl docela opodstatněný, protože brzo začalo sněžit. Při útěku po moréně ledovce jsme si vzpomněli na Jardu Uhera na Matterhornu – neboť celý prostor byl nabit elektřinou a některým kolegům začali „prskat“ špičky cepínů. Rychle jsem doběhli do chaty a oslavili vítězství.

V neděli 13.8. jsme zase za nádherného počasí sestoupili do Ventu.

Pár údajů pro případné zájemce :

DC – Kufstein – Vent : 730 km
Parkovné Vent – 50 ATS / den
Vent – Breslauer hute – 2.5 hod
Breslauer hutte – Wildspitze – 3.5 hod. (nenáročné)
Breslauer Hutte – přespání, 80 ATS pro členy AV nebo ČHS
Pivo na Breslauer hutte – 45 ATS
Ostatní 160 ATS (spacák není nutný – jsou tam deky)
Kemp Sölden (stan, auto, 2 osoby) – cca 250 ATS

(Fotografie jsou z výstupu 27. – 30. července 2000)

WILDSPITZE 11.-13.8.2000

Milan Cestr
CAO Děčín

Na poslední schůzi CAO přinesl Petr Štěpán a Milan Špatenka fotky z výstupu na druhou nejvyšší horu Rakouska – Wildspitzi (3772 m). Já jsem s nimi bohužel jet nemohl a chtěl jsem vyrazit o týden později. Milan Špatenka mi však navrhnul, že za 14 dní s Filipem Seckým a manželkami chtějí vystoupit na Dachstein. Mě se toto zamlouvalo a nadhodil jsem Milanovi, zda se nepokusit znovu o Wildspitzi včetně našich drahých poloviček, jelikož se mi Wildspitze zdála zajímavější.

V této chvíli se dostavil na schůzi i Kudrna, povyprávěl o jejich výstupu a když jsme mu prozradili, co jsme s Milanem vymysleli, řekl, že si vše rozmyslí a dá vědět, zda pojede.

Všechny předpovědi na 11.-13.8. slibovaly pěkné počasí a tak zbývala poslední otázka, zda pojede Kudrna či nikoli. Předpověď ho ale přesvědčila a v pátek dopoledne všichni vyrážíme směr Rakousko – Vent. Večer kolem osmé přijíždíme do Söldenu.

Ubytováváme se v kempu ve stanech, protože pro výstup na chatu Breslauer hütte bylo již pozdě.

Ráno se probouzíme, na obloze „plech“ a tak v 8 hodin nasedáme na lanovku ve Ventu a necháváme se vyvézt asi 500 výškových metrů. Odtud začíná vlastní výstup na chatu Breslauer a Wildspitzi. Po zhruba jedné hodině přicházíme na chatu. Zde si zajišťujeme ubytování a po občerstvení vyrážíme v 11 hodin na vrchol. Podpůrné družstvo (Radka Kurdnáčová) na nás čekalo zde. Po půlhodině chůze se začínají kameny měnit ve sních, nezbyvá nám tedy nic jiného, než nazout železa pokračovat. Začíná se blížit asi nejtěžší místo výstupu, 100m dlouhý vysněžený žlab. Zdoláváme ho však pomocí jištění celkem snadno. V sedle nad žlabem se navazujeme na dvě lana. První vedl Kudrna, za ním Lenka a já. Druhé ve složení Filip, Mirka, Katka a Milan. Přes sněhové plato však cesta neubíhá tak rychle, jak jsme počítali. Sních byl již měkký a nohy se začínali bořit, projevuje se i výška. Před třetí hodinou dorážíme těsně pod vrchol, kde je jediný lezecký úsek. Posledních 20 m a vrchol je náš.

Nádherné panoráma, které jsem vnímal již při výstupu jsem si naplno vychutnal v klidu až zde. Vzpomněl jsem si na Petra Štěpána, který tu byl před 14 dny a moc toho neviděl (snad mu vše vynahradí alespoň naše záběry). Za chvíli doráží Filip se svými kolegy na laně. Začínáme točit vrcholové záběry, ještě nějaké snímky a začíná probíhat oslava v duchu „Jirko ... Filipe ... Milane ... atd“.

Ze siesty nás ale vyvádí úder hromu na obzoru. Při pohledu na opálený vršek vrcholového kříže v 16.00 velmi rychle opouštíme vrchol, družstvo nováčků přes nejtěžší úsek spouštíme se slovy, že je potřeba co nejrychleji sestoupit. (dohnali jsme je až pod žlabem, vzali naše slova velmi vážně).

Do chaty jsme našťastí dorazili včas, ještě než začalo pršet a přihnal se bouře, později začalo i sněžit.

Chata byla pořádně narvaná, našťastí jsme si zajistili nocleh před výstupem. V hospodě nebylo žádné volné místo a tak jsme si dali s Kudrnou alespoň „točeňáka“ na doplnění tekutin.

Ráno byla obloha zase vymetená, nejvyšší štíty byly lehce pocukrovány novým sněhem. Před námi byl již pouze sestup do Ventu. Nasedli jsme do aut a pod městečkem Au jsme se v místní říčce vykoukali. Holky nás chtěli zákeřně natočit, ale vlivem teploty vody zjistili, že to nemá cenu. Po koupeli a obědě jsme vyrazili domů.

Myslím si, že se výlet velmi vydařil. Drobné šrámy se jistě velmi rychle zahojí a zůstanou nádherné vzpomínky. Čtyři členové výpravy se v těchto místech pohybovali poprvé, vytvořili si výškový rekord a věřím, že

to v nich zanechalo velký zážitek.

Výlet do Alp očima manželky milovníka hor

AUTOR: LENKA CESTROVÁ

FOTO: ARCHIV J. KUDRNÁČE

Nejsem typ člověka, který by k životu potřeboval huntovat si tělo chozením po horách. Proto, když mi můj milovaný manžel navrhl odjet na víkend do Alp a vylézt si na Wildspitzi, moc jsem se štěstím nerozplývala. Ale nakonec jsem přeci jen na tento nápad kývla. Vždyť to bylo jen na dva dny. On jich, chudák, musel u moře přetrpět čtrnáct!

Ještě před odjezdem jsme se sešli s Kudrnáčovými a Jirka začal vyprávět, jak oni, čtrnáct dní předtím, tuto horu pokořili. Začala jsem silně pochybovat o tom, zda jsem se se souhlasem, zdolat tento kopec, neukvapila.

V pátek ráno jsme přeci jen vyrazili spolu s Kudrnáčovými, Špatenkovými a Seckými. Cesta byla dlouhá a vedro v autě člověku taky nepřidá.

Večer jsme dojeli do alpského městečka Sölden, kde jsme se ubytovali v místním kempu. Když jsem viděla výšku kopců okolo nás, znova se objevily pochybnosti nad mou účastí na tomto zájezdu. To přeci nemůžu vyjít!

Nastal den D. V sobotu jsme vyjeli z kempu do nedalekého Ventu, kde začal náš výstup. Sice kousek lanovkou, ale od výšky 2300 m jsme šlapali pěšky.

Asi po hodině cesty, která mi vůbec nepřipadala tak těžká, jak jsem si představovala, jsme dorazili na Breslauer hütte. Doplnili jsme síly a v jedenáct hodin hurá k vrcholu. To co následovalo bych shrnula asi takto: kameny, skály a pak už jen sníh a sníh. Stále jsem nechápala, co je na tom krásného, takhle se dřít. Nakonec, po čtyřech hodinách, jsme vylezli na vrchol. Přestávala jsem se divit, co Milan a jemu podobní, na horách vidí. Jako na dlani jsme měli všechny kopce v širokém okolí, všude byl klid, žádní lidé... Prostě pohoda. Z té nás ovšem za chvíli vyvedla blížící se bouřka. Proto jsme zaballili věci potřebné k oslavě zdolání vrcholu a rychle (místy až moc) sestoupili na chatu, kde byl zajištěn nocleh. V neděli nás ještě čekal sestup do Ventu k autům a v poledne jsme vyrazili k našim domovům.

A jak bych zhodnotila tento víkend? Místy spálený obličej a krk (prý jsem vypadala jak malomocná), bolavé nohy, puchýře, ale super pocit, že jsem zdolala druhou nejvyšší horu Rakouska. Byla to dřina, ale stála za to!

Vysoké Tatry

Malé ohlédnutí za návštěvou kdysi tak navštěvovaných hor

Petr Štěpán
CAO Děčín

V sobotu 5.8.2000 v Tatrách prší. Čekáme v hospodě ve Starém Smokovci co bude dál. Chceme vylézt Hokejku v západní Lomnici. Tak se jdeme alespoň zeptat na horskou službu, jaká je předpověď. Službu má zrovna Gejza Hak. „Když je v Tatrách Gejza Hak, na obloze ani mrak.“ Toto pořekadlo dnes zdá se nefunguje. Na dotaz jaké bude počasí rozšafně odvětil: „Jó, to kebych vedel. Ale ináč je to celkom dobre, aj kokot mi ešte stojí.“

Dále jsme se dozvěděli, že na Teryně je plno – probíhá týden JAMES, oslavuje se 50 let výročí výstupu Hokejky. Změna plánu – jdeme na Zbojandu. Milan Myšík, Martin Chmelač, Radek Machar, Jarda Uher, Fanda Švandrlík a já.

Stoupáme Velkou studenou dolinou, počasí se vylepšuje, začíná svítit slunce, všude tečou potoky vody, z prahu pod Slavkovskou prehybou spadá vodopád. Kladu si otázku, proč jsem tolik let, tak krásné hory zanedbával. Pět a půl hodiny jízdy autem!

Kráčím na čele, každého dle zvyku slušně a hlasitě zdravím, většinou dostávám odpověď. Náhle se z pod převisu přede mnou vztyčuje urostlý strážce TANAPu. Hlasitě zdravím „Hore zdar!“. Nic. Jen vysíleně hledí kamsi do Vareškovy kotliny a bedlivě sleduje, jestli se sviští dobře pasou. Pasák

sviští je za to placený. Příště pozdravím Grüss Gott – to si udělá bouli na čele, jak se bude klanět.

Na Zbojandě nás chatár ubytoval na podvalu za sto pade s povinou snídaní. Sleva na průkazku funguje. V neděli po snídani hodinka chůze a jsme pod Šírokou. Počasí dobrý, trochu fouká vítr. Uher, Švandrlík a já nastupujem do cesty Třešňový pilíř za V od Páleníčka. Myšík, Chmela a Machar na cestu za VI vpravo od Motyky. Pod nástupem se oblékáme a navazujem, pohlednu na Fandu a třeštím nevěřičně oči. Fanda to měl rychlý, vzal si na sebe kraťasy a nátělník, jak v Tisé. Oblečení má prý na chatě. Fandu jsme oblékli a už se lezlo. Cesta je to pěkná, doporučuji.

Sestoupili jsme z vrcholu do Priečneho sedla nad námi Západní hrana na Priečnu vežu za V, tak jsme ji s Jardou dali. Fanda si natáhl ruku a už s námi nelezl. Mezi tím kluci sestoupili a našli do Motyky (V). Slanili jsme z Priečné veže a potože byl ještě čas, tak jsme nastoupili za klukama. Na vrcholu jsme byli za 1.45 min. Pak jsme se loudali na chatu a vedli řeči. V noci bouřka, ráno mraky. Počasí nic moc. Padlo rozhodnutí – sestup a náhradní program lezení v Demenovské dolině. Ve dvanáct hodin jsme už lezli na vápně. A o půlnoci jsme byli doma. Sečteno a podtrženo tři cesty v Tatrách a pár cest na vápně.

Celkem dobrý víkend.

Der Berg ruft!

Zajímavý tip na výstavu

Zdroj i-net

V době od 15. dubna 2000 do 4. listopadu 2001 probíhá v Altenmarktu v rakouské spolkové zemi Salcbursko jedinečná a originální výstava "Der Berg ruft!" (Hora volá) o historii horolezectví a alpinismu. Altenmarkt je jedno z vyhledávaných středisek salcburského sportovního areálu SPORTWELT AMADÉ, které se rozkládá cca 40 km jižně od Salcburku u dálnice Tauernautobahn blízko dálniční křižovatky Ennstal.

Výstava se koná při příležitosti 200. výročí prvního výstupu na nejvyšší rakouský vrchol Großglockner. Tomuto tématu je na výstavě věnována jedna samostatná a rozsáhlá expozice s mnoha specificky zaměřenými představeními a přednáškami včetně unikátní vícedimenzionální projekce.

Výstavu charakterizuje a bude charakterizovat mnoho samostatných přednášek, symposií a expozic po celou dobu 18-ti měsíců trvání výstavy. Je možné surfovat v databance stovky nejzajímavějších hor a lidí, kteří je zdolali, nebo podniknout virtuální výlet na kluzáku, který vás dopraví během tří minut k Mount Everestu, Matterhornu nebo Kilimanžáru. Ve vysoce moderním kině s 250 místy můžete shlédnout nejnepřinavější dokumenty i amatérské filmy...

Takováto výstava s množstvím rozličných expozic, s množstvím dobových i současných velkoplošných fotografií, s množstvím multimediálních animací, s rozsáhlým množstvím historických dokumentů popisujících a zachycujících aktivní činnost člověka v horách a především v alpském regionu, s informacemi o osudu mnoha objevitelů hor, s informacemi o minulém a současném horolezectví, o horolezectví žen atd., dosud nebyla v Evropě organizována. Organizační zajištění výstavy realizuje společnost SALZBURGER LAND TOURISMUS GmbH. Organizátoři počítají s účastí okolo 480 tisíc návštěvníků z celého světa.

Hlavními tématy výstavy jsou:

Direttissima - Největší stěny v Alpách (Eiger, Matterhorn, Mont Blanc, Monte Rosa, Bernina, Ortler, Drei Zinnen, Marmolada, jsou pojmy, které mají na výstavě svou rozsáhlou historickou i současnou prezentaci)

Osmitisícovky - Střecha světa (Cesty na 14 osmitisícových vrcholů jsou nejen obtížné, nebezpečné, či příkré. Jsou to cesty, kterými procházel vývoj světového horolezectví, od rozsáhlých týmových expedic až po jednoduchý a rychlý alpský styl. Výstavy se účastní i mnoho významných současných osobností světového horolezectví.)

10+ - Horolezectví jako dobrodružství (V 70. letech přináší do Evropy američtí lezci filozofii volného lezení. Jedním z významných představitelů tohoto způsobu lezení je i tyrolský alpinista, fotograf a spisovatel Heinz Zak. Jeho fotografie i myšlenky jsou součástí rozsáhlé expozice na výstavě.)

Ženy - Revoluce v horách (Ve světě ovládaném muži i ženy dosahují svých cílů, prožívají vlastní dobrodružství, realizují prvovýstupy... Kdysi musely svou činnost tajit a prováděly výstupy dokonce v převlečení za muže.)

Pověry, báje a mýty o vrcholech hor i o horském světě (Odvěká touha člověka odhalit tajemství nedostupných oblastí, objevit horské skřítky a setkat se s bájnými bytostmi přetrvává dodnes.)

Šerповé a jejich svět (Portréty slavných Šerpů, lidí malého vzrůstu, ale slavných svou odvahou a vytrvalostí, ukázky tradičních šerpských jídel Momos a Tsampa,...)

Messner jako umělec (Reinhold Messner inicioval umělecký projekt "Kámen vyšší než muž"...)

..a další **doprovodné výstavy a expozice** (Výstava je významným mezinárodním fórem. Jsou zde organizována setkání s významnými horolezci a alpinisty z celého světa, jsou organizována diskusní pásma s promítáním diapositivů z mnoha horských oblastí světa, ..)

Otevírací doba výstav:

léto: pondělí až neděle od 10:00 - 18:00

zima: pondělí až neděle od 14:00 - 21:00

Vstupné:

Dospělí: 160 ATS

Děti (8-18): 80 ATS

Rodina (2 dospělí a všechny děti): 390 ATS

Skupina (15 a více osob): dospělí 130 ATS, děti 50 ATS

Jak ten čas letí

Přinášíme vám několik známých lezeckých osobností na fotografiích z našeho archivu. Poznáte je?

(Řešení: Jaroslav Uher, Simona Burdová, Karel Bělina, Pavel Pavouk Černý, Ivo Fompe Nový, Radek Souček, Zdeněk Hubka, Petr Laštovička ml., Jaromír Pospíšil)

à JÓ, TO JSEM JEŠTĚ PIL,
aneb jak se lezlo když pivečko stálo kačku šedesát...

V dobách, kdy jsme se více družili, bivakovali a posedávali po lezení u ohničků ve skalním království, vyprávěly se příběhy lezců. Mobilová doba příběhům nepřeje. Vyprávění se smršlo na přijetí esemesky a příběhy upadají pomalu v zapomnutí. Aby se tak nestávalo, k tomu by měla sloužit naše rubrika s názvem – JÓ, to jsem ještě pil, aneb jak se lezlo když pivečko stálo kačku šedesát. Nebojte se zveřejnit svoje úlety, po letech se stávají balzámem, který osvěží horolezeckou, osmami ztýranou duši.

Zde vám nabízíme příběh druhý:

Zombie

TEXT: JIŘÍ HOUBA CHÁRA

Blahé paměti, kdy horolezecká akce Podzimní lezení ještě bývala na Vrabinci, se událo toto: V pátek, v první den srazu, jsme po lezení šli do Těchlovic do restaurace Pod kaštanem, objednali si pivo a těšili se na další kamarády. Brzy dorazil i Hynek. Přijel z Teplic ve wartburgu, kterého si půjčil od otčíma. Zaparkoval před hospodou vedle našich expedičních vozidel. Zábava dostávala stále větší obrátky, nikomu se moc nechtělo do vlhkého a studeného listopadového večera. Všimli jsme si, že v restauraci se pozvolna začínali scházet hošáci s holými lebkami. My jsme rozjaření a v červených větrovkách působili mezi černými bundami a maskáčovými kalhotami dost divně, a tak nebylo divu, že to brzy začalo v hospodě jiskřit. Byl čas vypadnout.

Zaplatili jsme a měli se k odchodu. Společně s námi se však v houstnoucí atmosféře zvedla celá obrovská grupa lebkounů. Nejmiň se jim líbil kupodivu právě Hynek – byl v té době drobounký, hubeňoučký, ale naváto měl notně. Vrávoravým krokem zamířil přímo k wartburgu a skini mu zastoupili cestu. Vypukla strkanice, kdy jsme jednak odráželi útoky lebek a jednak se snažili Hynkovi sebrat klíče od vozu. V nastalém zmatku Hynek přeci jenom nějak vlezl do auta, nahodil motor a s nejvyššími možnými otáčkami prudce vyrazil za ohlušujícího řevu vzteklych skini, kterým tím ujžděla vyhlídlá oběť. Stihli pouze několikrát kopnout do blatníků, či třísknout do kapoty. Hynek zmizel v oblaku prachu. Bylo jasné, že náhrada budeme my. Také jsme na nic nečekali a po lokálních bojůvkách se propracovali k autům a také ujeli, zanechávajíc za sebou rozzuřené nácky, kteří se z nedostatku jiné možnosti začali řezat alespoň mezi sebou.

Autá jsme nechali pod Vrabincem (wartburg nikde) a pomalu stoupali nahoru. Došli jsme na vrchol, párkrát zavolali na ztraceného Hynka a pak zalezli do spacáků.

Ráno vaříme snídani a čekáme, zda se Hynek neobjeví. Pak jsme šli pod údolní cestu a začali lézt. Asi za hodinku se pod stěnou objevila velice zvláštní postavička – spíš stín než člověk. Odněkud se vyloupl zjevně nesvůj Hynek bez věcí, sedl si na pařez a pobledlý obličej skryl v dlaních. Hned jsme se seběhli a Hynek, který vypadal jako Zombie nám vyprávěl, jak skončila jeho noční jízda.

V rychlosti, kterou pomalu nabíral po odjezdu od restaurace, přešel obvyklé místo na parkování pod Vrabincem a uháněl noci stále dál až skončil v jedné z prudkých zatáček i s vypůjčeným autem v příkopě. Auto trčelo zadní částí sice trochu do vozovky, nicméně Hynek usoudil, že má vcelku dobrou polohu na přenocování. Sklopil sedačku a usnul sladkým spánkem spravedlivých.

Ráno bylo těžké, převelice těžké probuzení. Z nočního neochvějného reka nezůstalo vůbec nic. Sklesle došel do vesnice pro traktor, aby ho vytáhl, ohledal škody způsobené pádem do škarpy, a pak, jako ve snách, došel pod skály pro morální podporu spolubojovníků před neveselou cestou domů.

Příštího ročníku se Hynek z nějakého důvodu už nezúčastnil...

TETA KLÁRA,

aneb stezky manželky horolezce...

A protože veselé příhody zažívají nejen drsní lezci, ale i jejich drahé polovičky či přítelkyně, je zde druhá rubrika výhradně (anebo téměř výhradně) pro ženy.

Tam-tamy nesly nadějnou zprávu, že s příběhem přijde Simona Burdová. Snad v příštím čísle...

V ý r o č í

z á ř í 2 0 0 0

Dne 4. září oslaví své narozeniny **Milan Schwarz**, známá osobnost z restaurace Pod císařem v Ostrově. Přejeme pevné zdraví a stále stejně životního elánu!

Dne 7. září oslaví své narozeniny (34) také špičkový lezec a výborný kamarád **Pavel Pavouk Černý** z Bynova, člen CAO Děčín. Přejeme vše nejlepší, mnoho sportovních úspěchů a rodinou pohodu!!!

Pouhý den poté, 8. září oslaví narozeniny (35) horolezec **David Lošťák**, z Děčína. Přejeme hodně štěstí v meditaci, práci i osobním životě!

Dne 12. září oslaví své narozeniny (54) také výkonnostní horolezec a kamarád **Petr Zippich Štěpán**, z Labské Stráně, člen CAO Děčín. Takže všechno nejlepší a hodně pěkných zážitků z cest!

Dne 18. září oslaví své narozeniny **Alena Andělová**, z Labské Stráně. Přejeme pevné zdraví a rodinou pohodu!

-jch-

Š U Š K Á S E ...

Ø Nic co by stálo za to, prohnat to bulvárem...

~ S T Ř Í P K Y

DVĚ ZPRÁVY Z TATER

VYSOKÉ TATRY, SLOVENSKO
ČERVENEC 2000

5. července (SITA) - V úterý večer našli dva horolezci tělesné pozůstatky ve značném stupni rozkladu. Na základě nalezených dokumentů se zjistilo, že jde o sedmadvacetiletého Tomasze Andrzeje Mirowského.

Vysoké Tatry 12. července - Bylo nalezeno tělo ve sněhovém poli pod sedlem Prielom. Zatím nebylo identifikováno, ale pravděpodobně jde o Poláka Michala S., který je nezvestný už od 19. prosince.

CHMATÁCI OPĚT NA TAHU

DĚČÍN, TEPLICKÁ ULICE
25. ČERVENCE 2000

Menším rozladěním skončil v úterý 25.7. pravidelný lezecký den ve skalách. Sraz byl jako obvykle v 15.00 hod. před budovou energetiky na Teplické ulici. Tam lezci z CAO nasedli do jednoho vozu a druhý ponechali na parkovišti. Po pěkném odpoledni v Tisé se před desátou hodinou večerní vrátili do Děčína na parkoviště. Druhé auto se zdálo být v pořádku, takže se v klidu rozloučili a rozjeli k domovům. A až doma majitel zjistil, že mu někdo auto vykradl a slušně za sebou zavřel. Do jedné hodiny v noci pak trvalo sepisování protokolu na policii (koncert pro dva prsty a staříčkový psací stroj). Škoda 10.000,- Kč.

Podstatně hůř dopadl před časem kolega Honza Saska – tomu v pravé poledne ukradli ze stejného parkoviště rovnou celé auto - novou audinu...

Jó, tak už to někdy u nás chodí. Ale jak podotkl s úsměvem Zippich: „Aspoň bude o čem psát...“

OSTROV – CAMP 4.

OD NAŠEHO ZPRAVODAJE
22. ČERVENCE 2000

Ostrov se stále drží na předním místě v pomyslném žebříčku oblíbenosti lezeckých oblastí Severočeského kraje o čemž svědčí jeho navštěvovanost.

Každá oblast má samozřejmě své vyznavače i odpůrce – extrémní lezci vyhledávají stále častěji oba břehy Labského údolí, hledači klidu si zajedou na Tokáň či do Jetřichovic, pohodlnými nástupy a rozmanitou škálou cest se vyznačuje Tisá, ale Ostrov jakoby sklouobil od každého něco.

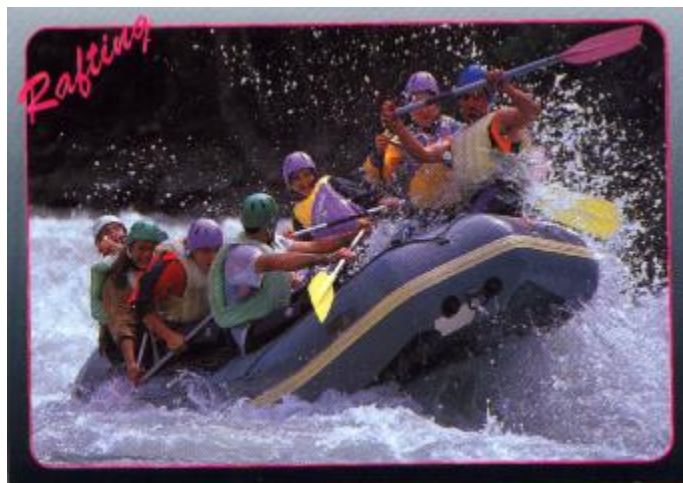
K oblíbenosti však nemalou měrou přispívají i místní osvěžovny – restaurace Nová pekárna a zejména **restaurace Pod císařem** u kempu. O víkendu je to takový menší Camp 4.

WAS IST DAS „PASTÝŘ“?

OSTROV
ČERVENEC 2000

Úsměvná příhoda se přihodila Karlovi Bělinovi a Mírovi Mžourkovi. Karel daroval svému známému z Německa prvovýstup na masív Pastýř. Dole se pak lezec z Německa ptal, co to znamená Německy pastýř. Karel s Mírou chvíli přemýšleli a pak povídají. „Das ist Schäffer.“

Tak se jmenoval i jejich německý kolega...

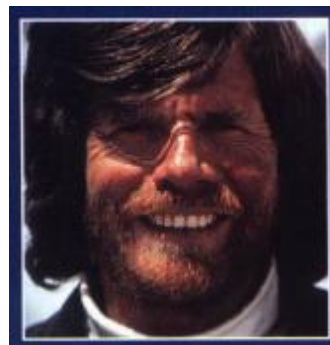

Pozdrav z Francie přišel od Jindřišky Řehákové.

Horolezec Reinhold Messner chce po letech opět zdolat Nanga Parbat

PRAHA
4.ČERVENCE 2000

"Nanga Parbat je výzva. Ta hora je můj první osmitisícovkou a zároveň mým prokletím. Vábí mě svým osudem," řekl v nedávném rozhovoru pro SME slavný italský horolezec **Reinhold Messner** - člověk, který 16. října 1986 zdolal jako první člověk na světě i poslední himalájskou osmitisícovku. Svě rozhodnutí opět vystoupit na Nanga Parbat potvrdil ve čtvrtek 29. června, v den třicátého sedmého výročí smrti svého bratra Güntera, který zahynul právě na této 8125 metrů vysoké hoře. "Začal jsem už s přípravou, o konečném termínu ještě nejsem rozhodnut," řekl pětapadesátiletý Messner na světové výstavě EXPO v Hannoveru, kde má svojí samostatnou expozici. "Výstup na Nanga Parbat byl mojí první expedicí v Himalájích a hned klíčovou výpravou mého života," vzpomíná Messner. "Naučil jsem se na ní žít ve všech dimenzích včetně té největší v lidském životě, kterou je smrt. Na štít jsme zaútočili spolu s Günterem, ale při sestupu nás zastihlo hrozné počasí. Museli jsme nouzově bivakovat v osmitisícové výšce, ale neměli jsme spacáky. Najednou nás chytla lavina a já myslel, že je po nás. Po prvním šoku jsem si uvědomil, že se můžu pohybovat a poměrně rychle jsem se zpod ní dostal." Samotného Messnera považovali za mrtvého. Když se po šesti dnech objevil mezi lidmi, klekli se ho jako přízraku. Skončil na klinice, kde mu amputovali těžce omrzlé prsty a propustili ho až po

třech měsících. "Pochopil jsem, že od smrti svého bratra neuteču, když opustím hory. Proto jsem se vrátil ke svému snu." K Messnerovým průkopnickým himalájským výstupům patří i zdolání Mount Everestu, který roku 1978 spolu s Petrem Habelerem poprvé zlezl alpským způsobem bez kyslíkových přístrojů, což později poprvé v dějinách zopakoval i jako sólo výstup. V posledních letech se Messner zviditelnil jako člen Evropského parlamentu za Evropskou alianci zelených, ale i jako autor bestselleru Yetti - legenda a skutečnost.

Záhadný e-mail plný otazníků přišel od Honzy Horáka:

Nazdar Jirko.
Jak žiješ? Jak bylo na dovolené?
Počasí je hnusný a tak mě ani nevadí, že musím bejt v práci. No teď už velkej nápor přestal. Musím vydělávat, protože jsem trochu nabořil auto.
Článek ode mě určitě nebude. Je jedno proč. Řekni Liborovi.

Zatim čau Horáček

Prvovýstup Kammerlandera před jeho sjezdem z K2

PRAHA
22. ČERVNA 2000

Extrémnímu horolezci Hansi Kammerlanderovi (43) z jižních Tyrol a jeho spolulezci Konradu Auerovi se v rámci himalájské expedice na K2 podařilo prvovýstup. Oba vystoupili - jak říkají, jako aklimatizační túru - na vrchol 6250 metrů vysoké hory nad předsunutým základním táborem K2. Sděлил to mluvčí Kammerlandera, Sieghard Pircher, v rozhovoru pro agenturu APA.

Po krátké regeneraci v základním táboře postaveném ve výšce 5800 metrů hodlá Kammerlander bez kyslíkových přístrojů a bez nosičů zlét tuto s 8611 metry druhou nejvyšší horu světa. Na extrémně lehkých lyžích se speciálním titanovým vázáním, které má vyloučit možnost odepnutí, se potom chystá K2 sjet. Podle slov svého mluvčího musí nejdříve Kammerlander, který vyrazí ke zdolání své již 13. osmitisícovky, přesně zjistit sněhové podmínky a možnou trasu sjezdu. "V následujících dvou dnech bude ve výšce 6.500 metrů vybudován výškový tábor", sdělil Pircher.

Pircher: "Kdy Hans Kammerlander na osmitisícovku vyrazí, není dosud přesně naplánováno. To bude záležet na době nezbytného odpočinku a také na počasí." Kammerlander již může mít nabrány všechny síly pro výstup, ale počasí nám nemusí vyjít vstříc, řekl mluvčí. "Vhodný by byl výstup mezi 9. a 13. červnem. To je úplněk a tak by počasí mělo být stabilnější", dodal Pircher.

Úvahy o zpřístupnění Gerlachovského štítu jsou nereálné.

VYSOKÉ TATRY
24. ČERVENCE 2000

Gerlachovský štít jako dominanta Tater a nejvyšší vrchol na Slovensku je pro návštěvníky hor přístupný pouze v doprovodu kvalifikovaného horského vůdce s mezinárodně platnou licencí. V minulých letech se stávalo, že na 2.655 metrů vysoké hoře stávalo o mnoho více lidí, než dovoloval návštěvní řád Tatranského národního parku. Možná i proto se tatranským pohořím začaly šířit úvahy o možnosti zpřístupnění Gerlachu pro turisty značeným chodníkem.

"Takovéto snahy jsou nereálné a nápad zřejmě vznikl jako reakce na obrovský tlak na toto území. Autorům nápadu šlo o eliminování nelegální vůdcovské činnosti. Na Gerlach může horský vůdce vést najednou maximálně pět lidí, denně může na vrchol vyjít nejvíce pět

skupin lidí. Byly dny, kdy se počet lidí na Gerlachu blížil ke stovece," řekl ředitel Státních lesů Tatranského národního parku Mikuláš Michelčík. Úvahy o zpřístupnění Gerlachu nemají podle něho opodstatnění ani z hlediska ekonomiky, ekologie či bezpečnosti. "Vytvoření značeného chodníku v těžkém už horolezeckém terénu by bylo finančně náročné. Kromě toho by se výrazně zvýšila úrazovost. Podobnými nápady se můžeme zabývat, až dokážeme zajistit údržbu existujících chodníků," dodal.

Na starosti je mají právě Státní lesy TANAP-u. Ročně do údržby investují od 600-tisíc do miliónu korun. "V absolutních číslech je to stejná suma jako před deseti lety, vůbec tam není zohledněna inflace, růst nákladů. Děláme to asi za čtvrtinu toho, co před lety," dodal Marián Šturcel ze Státních lesů TANAP-u.

Mnohé z chodníků jsou napříč snaze o údržbu přímo v dezolátním stavu, zejména v částech sedel a vysokohorských přechodech. Tento rok by na řadu měli přijít opravy a výměna technických pomůcek jako řetězů a skob v Priečnom sedle, Prielome, či na Požskom hrebeni. Po letošní tvrdé zimě, lavinách a kalamitě bude nutné investovat i do opravy cest v dolinách. Například Tichá dolina je tuto sezónu úplně uzavřená, lavina strhla rozsáhlou část chodníku. Proto úvahy o vytváření nových značených chodníků zůstávají ve Vysokých Tatrách nadále jen v poloze snění.

SLONÍ KAMENY

LUŽICKÉ HORY
ČERVENEC 2000

Jako hřbety bílých slonů působí na diváka při pohledu od JZ kuriózní skupina skal nazývaných Bílé, nebo také výstižněji, Sloní kameny. Kdysi horolezecká oblast, dnes (od roku 1955) přírodní rezervace. Přestože skály mají v názvu „kameny“, jedná se o poměrně veliké pískovcové věže. Na největší (Velký slon) vede cesta po umělých stupech. O Malém slonu v průvodci z roku 1980 tvrdí, že je již nelezitelný. Jako jediný má na vrcholu stále ještě slaňovací kruh. Nezní to tak trochu jako výzva?

KALIBUS V OSTROVĚ

OSTROV
SRPEN 2000

Po delší době se v tomto měsíci objevil v Ostrově Karel Kalibus Kruschina, kdysi nadějný lezec. Přestože bylo ještě vidět, k lezení jsem ho bohužel nepřemluvil.

Doufejme, že se ve skalách objeví častěji a příště snad i s vercajkem!

Haj hou.

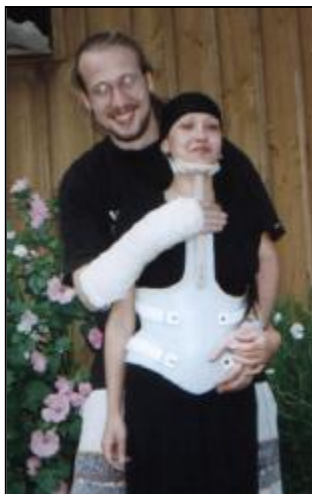

TÁŇA LOŠŤÁKOVÁ SE ÚSPĚŠNĚ ZOTAVUJE

DĚČÍN
SRPEN 2000

Zdá se, že Táňa Lošťáková se úspěšně zotavuje po nedávné autohavárii. Jak jsme informovali v minulém čísle, měla Táňa společně s Liborem Svobodou vážnou nehodu, když jim na Kamenické ulici přímo před kola motocyklu vjel podnapilý muž se škodovkou. Táňě v ústecké nemocnici vyrobili krunýř přímo na míru. Ten bude muset nosit nejméně tři měsíce. Nicméně oba jsou již v pohodě (v rámci možností) a už s námi navštívili např. skály v Ostrově i když zatím jen jako diváci.

(Na snímku Táňa s Liborem v Labské stráni.)

BRAVO ROSTO!

DĚČÍN
SRPEN 2000

Na výkony Rosti Štefánka se v MONTANĚ často objevovaly reakce typu: „Tak to bych teda chtěl vidět na vlastní oči!“, „Pročpak to nepřeleze před někým z nás!“ atd., atd. Hlavním inkvizitorem v tomto tažení se ustanovil RT = Rost'a Tomanec.

Muset někomu dokazovat svou pravdu je protivná věc. Už Leonardo da Vinci radil svým blízkým: „Nikdy nevysvětluj! Přátelé to nepotřebují a nepřátelé ti stejně neuvěří.“

I k přežení svých trapných sedmiček (VII) potřebuji většinou pohodu a klid a taky partáka, se kterým si rozumím. Pocit, že někdo stojí dole a v duchu si vlastně přeje, abych to nevyšel, není zrovna motivační. Rost'a Štefánek však všem vytřel zrak (i když si to zatím nepřiznal).

Zavolal Tomancovi a pozval všechny zájemce ať se jedou podívat, jak se traverz za 8b leze. Nikdo najednou neměl zájem, jen RT už couvnout nemohl. A tak jeli. Ve Fontainebleau Štefánek před RT přešel traverz 8b. Tečka.

(Zpracováno dle MONTANY 4/2000)

Zde jsou dva obrázky z letošní jarní části:

Časovka na 100 km 26.3.2000

(zleva: Jeřábek, Chárová, Uher, Chára, Hofman, Štěpán, Jeřábek jr., Vlček.)

FOTO: MILAN UHDE CESTR

Časovka do vrchu 28.3.2000

(zleva: Chára, Hanus, Vlčková, Štěpán, Vaishar a Vlček.)

FOTO: JAROSLAV UHER

Poznámka:

Z jarní části časovek existuje v archivu CAO Děčín velice zdařilý film, který může pomoci prohlédnout taktiku jednotlivých účastníků! Doporučuji film před startem shlédnout.

GRAND PRIX SLOVAKIA 2000

SILICKÁ PLANINA
21. – 23. ČERVENCE 2000

V neděli 23. července t.r. skončila na Slovensku GRAND PRIX SLOVAKIA 2000 v orientačním běhu.

Z našeho oddílu se Velké ceny zúčastnili Jana a Jaromír Pospíšilovi. K závodu Jaromír poznamenal:

„Naprostě neopakovatelný terén. Tady se to bloudí!“

Cyklistické časovky CAO Děčín

Pozvánka na sportovní akci

Přesně po půl roce opět změříme své síly v cyklistických časovkách. Termíny podzimní části jsou:

neděle 24.9. časovka na 100 km
a úterý 26.9. časovka do vrchu.

Trasy obou časovek i pravidla zůstávají stejné, jako v jarní části.

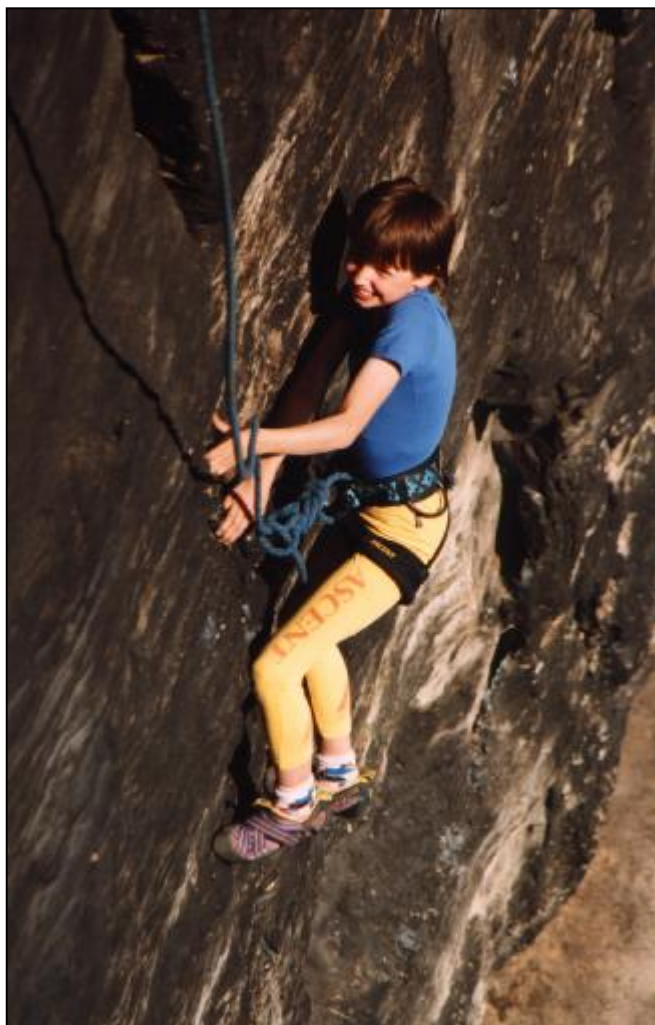
Nepropásni svou šanci prodat, co jsi za 6 měsíců tvrdě natrénoval!!

(Blíže informace podá Chára, Uher.)

LUCKA HROZOVÁ

DĚČÍN
SRPEN 2000

V těchto dnech se dokončuje dokumentární film o mladé lezkyni Luce Hrozové z Děčína Boletic, který u nás natáčel štáb německé televize. Lucka leze opravdu dobře (viz. například zpráva v CAO News 5) a neustále se zlepšuje.

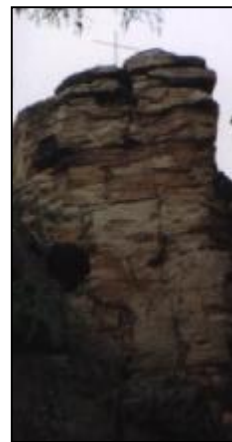

Lucka Hrozová leze cestu Škalda Xa v Tisé.

na vrcholu je dobírák. K původním 12 ti cestám přibýlo dalších 7 a pár variant. Pěkné lezení na jedno dopoledne (nebo odpoledne) – jinak opět pouze místní význam.

(Velký kámen - viz. malé foto.)

V nejbližším okolí těchto dvou navštívených oblastí je několik dalších skal, ale všechny bez rozdílu jsou zarostlé a pro lezce bez zajímavosti – **ZLATÉ ČECHY SEVERNÍ!**

i

ČEKÁ NÁS...

KALENDÁŘ AKCÍ CAO DĚČÍN

Není nutné vyhrát
ale zúčastnit se...

- **Mezinárodní festival horolezeckých filmů.** Od 24. do 27. srpna proběhne v Teplicích nad Metují další ročník MFHF. Festival je doplněn řadou doprovodných akcí – různé závody (lezení, MTB, běh), výstavy a koncerty. V okolí nepřeborné množství lezeckých cílů.
- **Soutěska – závod na MTB.** Dne 26.8.2000 se koná v okolí Děčína závod na horských kolech. Trať měří kolem 90 km.
- **Hlavní akce CAO** – v prvním týdnu v září (1. - 10.9.2000). Zájezd do Dolomit do oblasti Brenta. Lezení, Via Ferraty, turistika. Odjezd v pátek 1.9. z Děčína. Info Chára.
- **Cyklistické časovky CAO Děčín** – v neděli 24.9. časovka na 100 km, v úterý 26.9. časovka do vrchu. Trasa zůstává stejná, jako v jarní části. Nepropásni šanci prodat, co jsi za 6 měsíců natrénoval!! Info Chára, Uher.

JIŽNÍ ČECHY – LEZECKÉ TERÉNY

ŠUMAVA
SRPEN 2000

O prázdninách navštívil náš reportér během své dovolené na Šumavě dvě tamní lezecké oblasti. Zde jsou jeho postřehy:

1. **Skály na Kleti.** Kletský granolit, nachází se asi 500 m pod vrcholem Kleti. Jedna dvojitá věž, ostatní masívky. Skály jsou utopené v lese a proto dost vlhké. Jištění nýty, není zde vrcholová kniha ani slanění. Jen lokální význam. Z Kleti pěkný výhled – např. na Temelín...
2. **Velký kámen.** Někdy také Skála na Zeleném vrchu. Mezi místními je známá pod názvem Křížový vrch podle velkého bílého železného kříže na vrcholu. Cesty vedou v pevném materiálu, jištění nýty a kruhy,

OKÉNKO
HK VARNSDORF

Z CHYSTANÝCH AKCÍ HK
VARNSDORF

září

- lezení v pískovcových oblastech (Vlhošť, Blíževedly)

říjen

- závod horských kol „Podzimní dýchánek“, Srbská Kamenice
- lezení v Jizerských horách
- Poslední slanění Jetřichovice (25.-26.10.)

Informace na tel.: 0413/373 101, 370 987, 373 333
nebo mobil 0606 27 72 74

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

Výzva:

Hledáme touto cestou pro náš časopis stále zpravodaje (dopisovatele) z celého Severočeského kraje i z jiných regionů.

Zájemci pište na adresu:

Redakce CAO News, Hrdinů 365, Děčín 32, 407 11
anebo volejte na telefonní číslo 0412 55 30 91.

Vaším úkolem by bylo zpracovávání krátkých zpráv či reportáží z dění kolem horolezeckých (sportovních) oddílů, rozhovorů se zajímavými lidmi, aktualit i informací o připravovaných akcích atp.

Abychom časopis ještě více zkvalitnili přistoupili jsme v červenci k několika změnám. Předně jsme rozšířili redakční radu. Zejména teď o prázdninách je nás na práci kolem časopisu málo. Podařilo se nám sehnat (a stále sháníme další) několik stálých zpravodajů z nejbližšího okolí ale i ze vzdálenějších krajů. Věříme, že forma stálých zpravodajů pomůže zlepšit obsahovou stránku. Stále platí, že velice rádi zveřejníme i vaše zprávy, články, názory, fotografie atd. Nemusí to být na dvě stránky – stačí krátce co se kde dělo nebo bude dít. Velice bychom také přivítali informace o nových cestách (od I do XIIa.). Forma je libovolná – nejlepší je samozřejmě e-mail, ale stačí i zavolat.

Snad se vám tedy bude osmička CAO News líbit.

A až budete balit svůj expediční klet, nezapomeňte přibalit blok a tužku na všechny ty krásné zážitky, které Vás jistě na cestách potkají! My ostatní se na ně těšíme!

Příjemné prožití zbytku prázdnin, mnoho zajímavých zážitků a šťastné návraty ze všech dobrodružství přeje svým čtenářům redakční rada CAO News.

Neoznačené příspěvky jsou dílem redakční rady. Redakční rada se schází pravidelně 15 minut před zahájením schůze CAO Děčín nebo dle potřeby na zavolání.

UPOZORNĚNÍ PRO ČLENY CAO DĚČÍN

POZOR!

V ÚTERÝ 29. SRPNA V OSTROVĚ PROBĚHNE PO PRAVIDELNÉM LEZENÍ KRÁTKÁ SCHŮZKA ÚČASTNÍKŮ ZÁJEZDU DO DOLOMIT!

PŘÍŠTÍ ODDÍLOVÁ SCHŮZE SE VZHLEDEM K TOMUTO ZÁJEZDU DO DOLOMIT BUDE KONAT AŽ NEJBLIŽŠÍ DALŠÍ STŘEDU PO NÁVRATU – TJ. 13. ZÁŘÍ 2000 V RESTAURACI ZA VĚTREM. ZAČÁTEK SCHŮZE JE JAKO VŽDY OD 18:00 HOD.

PRO ČLENY REDAKČNÍ RADY CAO News OD 17:45 HOD. NA PROGRAMU BUDE LEZENÍ, FOTO, CYKLISTICKÉ ČASOVKY A DALŠÍ PŘIPRAVOVANÉ AKCE!

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!

Malé ohlédnutí za prvním pololetím letošního ročníku CAO News.

Titulní stránky CAO News - leden až červenec 2000

V příštím čísle:

*Nové cesty
Dolomity oblast Brenta
Pravidelné rubriky
Třetí příběh Jó, to jsem ještě pil
Informace z regionu
a mnoho dalšího...*

Chceš být IN? Tak čti CAO News!!!

CAO News - Časopis horolezeckého oddílu CAO Děčín – Pouze pro vnitřní potřebu oddílu – Sídlo redakce: CAO Děčín, Hrdinů 365, Děčín XXXII, 407 11, Czech republic, tel.: 0412 55 30 91 nebo 0603 727753 - Náklad: neuveden – Sazba: Microsoft® Word 2000 – Zdarma
Climbing – Adventure - Outdoors